

fauna

cena: 35 Kč / 39 SKK

17

9 771211 538002

EVROPSKÉ BOJGY

Pokud položíte obyčejnému člověku, který není ani v nejmenším zasvěcený do oboru herpetologie, otázku: „Jaké znás jedovaté hady?“, začne zřejmě vyjmenovávat druhy jako zmije, kobra, chřestýš a někdy se mu můžou vybavit i druhy jako mamba či vodník. A zde by se asi zastavil, protože by si další hady, o kterých kdysi kdesi slyšel ve školní lavici, přestal vybavovat. Ovšem člověk, který se o teraristiku a herpetologii zajímá alespoň okrajově, by vám již pravděpodobně dal odpověď přesnější. Kromě těchto a jiných rodových názvů jedovatých hadů, by vám povíděl, že mezi hady disponujícími jedovým aparátem a určitým toxinem patří i některé druhy užovek, ale také bojgy, což jsou vlastně také užovky, protože jsou díky svým společným znakům řazeny do stejné čeledi a tou je čeleď *Colubridae*. A protože se především jedovatými hady zabývám a hadi skupiny bojg jsou někdy nepravě opomíjeni, chtěl bych vám je alespoň trochu představit a přiblížit. Přesněji řečeno, chtěl bych vám popsat systematickou, morfologii, chování a chov, ale v neposlední řadě i jedovatost evropských bojg.

Na Evropském kontinentě se vyskytují celkem 3 druhy bojg, ve třech rodech, které jsou řazeny do již zmiňované čeledi *Colubridae*.

V Evropě se tedy nalézají tyto rody bojg:

Malpolon

Telescopus

Macropotodon

Taxonomicky jsou však tyto bojgy ještě trošku složitější. V nedávné minulosti totiž došlo k taxonomickým změnám, se kterými se teraristé určitě setkali u různých druhů a rodů plazů. Těmto změnám se pak nevyhnuli ani hadi podčeledi *Boiginae*, čili bojgy. Totiž pro všechny tři výše uvedené rody a pro s nimi příbuzné rody jsou vytvořeny podčeledi, které ovšem lepe vystihují podstatu fylogenetického vývoje druhů k nim přiřazeným. Tedy rod *Malpolon* je řazen do podčeledi *Psammophiinae*, rod *Telescopus* patří do podčeledi *Colubrinae* a rod *Macropotodon* do podčeledi *Boodontinae*.

Druhy bojg, které se vyskytují na evropském kontinentě, jsou tyto:

Malpolon monspessulanus (Herman, 1804)

Telescopus fallax (Fleischmann, 1831)

Macropotodon cucullatus (Geoffroy, 1827)

Zatím však tento nově popsáný druh není příliš uznáván. Je to však otázka názoru a tak si myslím, že se v budoucnu dočkáme ještě dalších taxonomických změn.

MALPOLON MONSPESSULANUS (Hermann, 1804)

Bojga, česky nazývaná širohlavec ještěrčí, byla poprvé popsána Hermannem v roce 1804 jako *Coluber monspessulanus* s typovou

Lokalita *Malpolon monspessulanus insignitus*

lokalitou v jižní Francii. Následně byla v roce 1824 Waglerem přeřazena do rodu *Natrix*, kde dostala druhový status *Natrix lacertina*. Později byla znova přeřazena, tentokrát do rodu *Coelopeltis*. Teprve od roku 1928 (Mertens & Müller) je nazývaná *Malpolon monspessulanus*. Rod *Malpolon* celkově zahrnuje 2 druhy.

Jde o velkého a silného hada, který dokáže být velice rychlý a agresivní. Tělo má dlouhé a štíhlé. Má dlouhou hlavu, která je

Biotop *Malpolon monspessulanus insignitus*

jen málo odlišena od krku. Typický pro širohlavec je na hlavě dlouhý a úzký temenní štítek (frontale). Vyznačuje se rovněž velkýma očima, které překrývá nadočnicový štítek (supraocularis). Ten dodává hadovi přísný a zlý vzhled. Rovněž horní čelist má mříkné předsunutou. Oční zřitelnice je okrouhlá. Zbarvení je dosti rozmanité, přitom však nenápadné. Hlava je zbarvena jednobarevně šedohnědě, nebo může být i skvrnitá či proužkaná. Spodní okraje horních retních štítků (labialia) jsou často zbarveny bíle. Tělo je zbarveno hnědě, sedozeleně, světle žlutě, někdy může být i načervenalé, nebo také velmi tmavé až černé. Zbarvení je právě často ovlivněno prostředím a lokalitou, na které jedinec žije. Na hřbetě a na bocích může mít drobné světle načervenalé skvrnky, které jsou někdy žluté lemované. Mládata jsou často výrazněji skvrnitá než dospělí jedinci. Ventrální (břišní) strana těla má kremové zbarvení, může být žlutošedá nebo i bělavá, často s tmavými skvrnkami. Tyto skvrnky však mohou chybět. Dorsální šupiny jsou hladké, často rýhované, ale bez kýlu. Dorsalia jsou na těle uspořádána v 17–19 řadách. Širohlavec ještěrčí měří 120–170 cm. Zřídka může dorůst až 200 cm, čímž se stává jedním z nejdélších hadů Evropy.

Ze všech evropských bojg zaujímá právě širohlavec ještěrčí největší areál rozšíření. Je rozšířen především ve Středomoří. Jeho areál se zhruba táhne podél pobřeží severní Afriky, přes jižní Evropu, po Malou Asii a Kavkaz až na Blízký východ. Na tomto území vytváří *Malpolon monspessulanus* dvě poddruhy (poddruhy):

Malpolon monspessulanus monspessulanus (Herman, 1824)
Malpolon monspessulanus insignitus (Geoffroy, 1809)

Nominotypický poddruh je rozšířen v jižní a jihozápadní Evropě a na severozápadě Afriky. Žije v jižním Portugalsku, Španělsku, jižní Francii a severozápadní Itálii. Izolovaná populace žije v Trentinu. Tento poddruh se také vyskytuje na ostrově Lampedusa. V Africe pak obývá oblast Maroka, Alžírska, Tunisu a částečně i Libye. Subspecie *M. m. insignitus* se nachází v oblasti od jižní Venecie, přes Istrijský poloostrov na Balkán, v Malé Asii, na Kavkaze, Blízkém východě a v severovýchodní Africe. Vyskytuje se v Chorvatsku, Jaderských ostrovech, západní Bosně a Hercegovině, Srbsku, Černé Hoře, Makedonii, Albánii, Řecku (+ ostrovy Korfu, Chios, Samothraki, Lesbos, Kefallonia, Zakynthos) a v Bulharsku. Dále je rozšířen v Turecku, na ostrově Kypr, v jižním Rusku, Arménii, Gruzii, Ázerbájdžánu, západním Íránu, Iráku, Saúdské Arábii, Jordánsku, Izraeli a Sýrii. V Africe pak v Egyptě a dokonce v severním Súdánu. Obě poddruhy se od sebe odlišují zbarvením a kresbou. Hlavním rozlišovacím znakem je však počet řad hrbetních šupin, když *M. m. monspessulanus* má těchto řad 19, *M. m. insignitus* pak 17 řad.

Tento druh obývá především suchou krajinnu v nížině i v pahorkatině, ale zasahuje i do hor až do nadmořské výšky 2000 m n.m. (Kavkaz, Atlas). Širohlavec ještěrčí má rád intenzivně oslněná kamenitá místa s nízkými rostlinami

Malpolon monspessulanus insignitus – dospělý jedinec

a řídkým křovinatým porostem. V oblibě má však především haldy kamení, kamenité stráně, rozpadlé kamenné zidky a jiná suchá stanoviště. Je však možné jej nalézt i v zemědělsky využívané krajinné, jako jsou olivové haje, vinice a podobné. V Africe obývá nejčastěji oázy. Ovšem nalézt se dá také ve vlněných oblastech - okraje vodních toků, menších vodních nádrží, které jsou obklopeny křovinami a stromy. V těchto oblastech však není tak často.

Stejně jako v přírodě, tak i pak v zajetí jde o velice pohyblivého a zvědavého tvora. Proto pro jeho chov volime i prostornější terárium. Optimálními rozmiery jsou například 80×40×40 cm (d×v×s). Terárium by mělo mít aridní charakter. Jako substrát volime směs rašeliny a štěrkopíska, popřípadě přidáme rozdrobenou kůru. Taková směs se mi velice osvědčuje. Terárium vybavime několika kameny, hrubší větví a větším kusem kůry, který bude širohlavci sloužit jako úkryt. Je zajímavé pozorovat, že pokud má je-

Malpolon monspessulanus insignitus – detail hlavy

